

Sygnatura akt *II K 287/17*

1Ds 166.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5-10-2018 r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Kliś,

Protokolant: Alicja Żłobicka,

po rozpoznaniu w dniach:

25.10.2017 r., 18.01.2018 r., 26.02.2018 r., 18.05.2018 r., 13.07.2018 r., 28.09.2018 r. w L.

sprawy przeciwko:

1) E. Z., c. Z. i A. z d. N.,

ur. (...) w L.,

oskarżonej o to, że:

I. w okresie od bliżej nieustalonego dnia do dnia 31 maja 2017 roku w L., woj. (...) w miejscu zamieszkania znęcała się nad swoim psem, poprzez bicie i trzymanie w zamknięciu, a w dniu 9 listopada 2016 roku, wspólnie i w porozumieniu z konkubentem S. O., z daleka od budynków mieszkalnych przywiązała psa smyczą do drzewa, a następnie porzuciła go,

tj. o czyn z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 11 Ustawy o ochronie zwierząt,

a nadto przeciwko

2) S. O., s. W. i H. z d. K.,

ur. (...) w L.,

oskarżonemu o to, że:

II. **w okresie od bliżej nieustalonego dnia do dnia 31 maja 2017 roku w L., woj. (...) w miejscu zamieszkania znęcał się nad swoim psem, poprzez bicie i trzymanie w zamknięciu, a w dniu 9 listopada 2016 roku, wspólnie i w porozumieniu z konkubinką E. Z., z daleka od budynków mieszkalnych przywiązał psa smyczą do drzewa, a następnie porzucił go,**

tj. o czyn z art. 35 ust. 1a w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 11 Ustawy o ochronie zwierząt,

I. uniewinnia oskarżoną E. Z. od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku,

II. uniewinnia oskarżonego S. O. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku,

III. na podstawie art. 29 ust.1 Ustawy Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. koszty nieopłaconej obrony z urzędu w kwocie 1.461,24 zł (jednego tysiąca czterystu sześćdziesięciu jeden złotych 24/100) - w tym podatek VAT,

IV. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk i art. 17 ustęp 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa i nie wymierza oskarżonym opłaty.

UZASADNIENIE

E. Z. oraz jej konkubent S. O. zamieszkują w L. przy ul. (...). Są właścicielami psa rasy mieszanej, maści rudej.

Dowód:

- wyjaśnienia E. Z. – k . 38 – 39, 55 – 56, 99
- wyjaśnienia S. O. – k. 60 – 61, 99 – 100
- zeznania I. S. (1) – k. 134
- zeznania R. K. – k. 134 – 135
- zeznania A. Ś. – k. 142
- zeznania A. L. – k. 45 – 46
- zeznania M. C. – k. 118 – 119

W dniu 09.11.2016 r., E. K. (1), idąca ze swoim psem na spacer ok. 200 m za ul (...) w L. odnalazła przywiązanego do drzewa psa o czym zawiadomiła Straż Miejską. Choć pies nosił obrozę, nie było na niej jakichkolwiek opisów które by wskazywały do kogo ten pies należy. Na ciele psa nie stwierdzono obrażeń.

Dowód:

- wyjaśnienia E. Z. – k . 38 – 39, 55 – 56, 99
- wyjaśnienia S. O. – k. 60 – 61, 99 – 100
- zeznania G. S. (1) – k. 15 – 16, 110 - 111
- zeznania E. K. (2) – k. 21 – 22, 112
- zeznania B. K. – k. 31 – 32, 117
- zeznania D. O. – k. 34 – 35, k. 117 - 118

Odnaleziony pies został przewieziony do Schroniska dla (...) w P.. Na jego ciele weterynarz nie stwierdził widocznych obrażeń czy kulawizn. Pies nie był wychudzony ani odwodniony. Nie wykazywał też agresji ani lęku przed człowiekiem

Dowód:

- wyjaśnienia E. Z. – k . 38 – 39, 55 – 56, 99
- wyjaśnienia S. O. – k. 60 – 61, 99 – 100
- zeznania D. M. – k. 24 – 25
- zeznania M. Ł. – k. 111
- zeznania M. G. – k. 112

Znaleziony pies uciekł podczas spaceru S. O. w listopadzie 2016. W dniu 17.11.2016 r., pies został odebrany przez właścicieli ze schroniska dla zwierząt w P..

Dowód:

- wyjaśnienia E. Z. – k. 38 – 39, 55 – 56, 99

- wyjaśnienia S. O. – k. 60 – 61, 99 – 100

- zeznania M. G. – k. 27 – 28

- zeznania D. M. – k. 112 – 113

Opinia sądowo – psychiatryczna nie wykazała by oskarżona E. Z. była chora psychicznie w sensie psychozy albo by miała zniesioną bądź ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanych czynów bądź kierowania swoim postępowaniem. Podczas badania stwierdzono natomiast u niej upośledzenie umysłowe i uzależnienie od alkoholu

Dowód:

- opinia sądowo – psychiatryczna – k. 68 – 69

Oskarżona E. Z. nie jest osobą karaną

Dowód:

- karta karna – k. 91

Oskarżony S. O. nie jest osobą karaną

Dowód:

- karta karna – k. 50

Oskarżeni nie przyznali się do zarzucanego im czynu i zaprzeczyli by kiedykolwiek znęcali się nad psem. Podali, iż pies uciekł S. O. podczas spaceru i że nie wiedzą kto przywiązał psa do drzewa. Nadto podali, iż dobrze zajmują się zwierzęciem – karmią go i regularnie wyprowadzają.

Dowód:

- wyjaśnienia E. Z. – k. 38 – 39, 55 – 56, 99

- wyjaśnienia S. O. – k. 60 – 61, 99 – 100

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonych zasługiwały na wiarę.

Sąd w sprawie oparł się na materiale dowodowym w postaci zeznań G. S. (1), E. K. (2), B. K., D. O., D. M., I. S. (1), R. K., A. Ś., M. G., D. M. i M. Ł.. Sąd oparł się również częściowo o zeznania A. L. i M. C.. Nadto Sąd oparł się na wyjaśnieniach E. Z. i S. O., opinii sądowo - psychiatrycznej oraz na kartach karnych obojga oskarżonych.

Sąd dał wiarę zeznaniom E. K. (2), G. S. (2), B. K. oraz D. O. dotyczącym okoliczności znalezienia psa i jego zachowania. Nie budziły wątpliwości również zeznania D. M., M. G. oraz M. Ł. dotyczące stanu oraz zachowania się psa podczas jego pobytu w schronisku, jak również zeznania świadków I. S. (2), R. K. i A. Ś. które jasno wykazywały że oskarżeni

nie dopuszczali się znęcania wobec swojego psa. Świadkowie ci podali, iż oskarżeni dobrze zajmują się zwierzęciem – karmią je i regularnie wyprowadzają.

Sąd tylko częściowo dał wiarę zeznaniom A. L. i M. C. i to tylko w zakresie jakim dotyczyły one posiadania przez oskarżonych psa oraz w kwestii istnienia konfliktu z oskarżonymi spowodowanego zanieczyszczeniem przez psa klatki schodowej. W dniu 07.11.2016 r., A. L. – będąca sąsiadką oskarżonych - złożyła zawiadomienie na Policję złożyła zawiadomienie o wykroczeniu popełnionym przez E. Z., która pozwala swojemu psu na załatwianie się pod drzwiami A. L., a także nie zapewnia mu jedzenia. Między A. L. a oskarżonymi, był konflikt spowodowany zachowaniem psa. A. L. podała, iż z mieszkania oskarżonych dobiegały (...) psa co w jej mniemaniu mogło świadczyć o jego biciu. Nadto podała iż psu zdarzało się zabierać dzieciom kanapki, co uznała za zachowanie powodowane głodem. Zeznając na rozprawie M. C. – sąsiadka oskarżonych - zeznała, iż słyszała odgłosy uderzeń i pisk psa, jednak nie widziała u psa żadnych obrażeń. Świadek potwierdziła też istnienie konfliktu z oskarżonymi wywołane zanieczyszczeniem przez klatki schodowej. Podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 26.02.2018 r., świadek A. L. podała że nie widziała na ciele psa żadnych obrażeń które mogłyby wskazywać na znęcanie, jak również podała, że nie wie czy pies był bity. Świadek podała, iż w jej opinii oskarżeni dobrze zajmują się psem, zaś jej wcześniejsze zeznania tłumaczyła tym, iż była zła z powodu zanieczyszczenia przez psa klatki schodowej i że nie chciała by żył w zamieszkiwanym przez nią budynku.

W myśl art. 35 ust 1a ustawy o ochronie zwierząt, ten, kto znęca się nad zwierzęciem podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Przepis art. 35 ust. 1a u.o.z. zakazuje znęcania się nad zwierzęciem, przez co rozumie się przede wszystkim przypadki wymienione przykładowo, (o czym świadczy sformułowanie „w szczególności”) w art. 6 ust. 2 u.o.z. Art. 6 ust. 2 przywoływanej ustawy zawiera definicję znęcania się nad zwierzętami. Wymaga on, by wyliczone w punktach zachowania stanowiły zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpienia. W myśl wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 20 października 2017 r. (...) SA/Wa 55/17 znęcanie się nad zwierzęciem to nie tylko fizyczne zadawanie mu bólu, to również przetrzymywanie go w takich warunkach, które nie spełniają jego podstawowych potrzeb, jak również długotrwałe niewłaściwe opiekowanie się nim, prowadzące do uszczerbku na jego zdrowiu zarówno fizycznym jak i psychicznym. Pozostawianie na całe dni psów samotnych, nie zapewnianie im wystarczającej ilości ruchu, żywienie w nieodpowiedni sposób, prowadzący do powstawania schorzeń w wyniku otyłości, może zostać uznane za brak zapewnienia im odpowiedniej opieki i dbania o ich dobrostan.

Obserwacje czynione przez różne osoby wskazują, że u psa oskarżonych nie było widocznych śladów bólu i cierpienia oraz że nie był on trzymany w zamknięciu. Pies był regularnie karmiony, oskarżeni zapewniali mu dużo ruchu, zabierając go regularnie na spacer, a jego zachowanie nie wykazywało psychicznych ani tym bardziej fizycznych uszczerbków. Także po tym jak pies został znaleziony badający go weterynarz nie stwierdził na jego ciele widocznych obrażeń czy kulawizn, jak również wychudzenia czy odwodnienia. Pies nie wykazywał też agresji ani lęku przed człowiekiem. Stan i zachowanie zwierzęcia nie pozwala, zatem na przyjęcie, że warunki, w jakich bytował w mieszkaniu oskarżonych powodowały u niego ból lub cierpienie. Jedynie zeznania A. L. i M. C. odbiegają od pozostałych. A. L. i M. C. podały mianowicie, iż z mieszkania oskarżonych dochodziły odgłosy bicia zwierzęcia, co jednak nie znalazło to potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, zaś świadek A. L. zeznając później przyznała iż chodziło jej głównie o usunięcie psa oskarżonych z budynku w którym zamieszkiwała. Zebrany materiał dowodowy nie dał również podstaw do twierdzenia, iż to którekolwiek z oskarżonych przywiązało w dniu 9.11.2016 r., psa do drzewa i porzuciło go, albowiem żaden ze świadków nic takiego nie zeznał, zaś sami oskarżeni zwrócili się do schroniska po psa niezwłocznie po tym jak został znaleziony.

Mając na uwadze przytoczone argumenty należy uznać, że zachowania oskarżonych nie nosiły znamion przypisanego im czynu zabronionego. Omówione postępowanie nie wypełniało też znamion żadnego innego czynu. Z tego powodu Sąd orzekł jak w punkcie I i II sentencji

O kosztach z tytułu nieopłaconej obrony z urzędu, Sąd w punkcie III sentencji orzekł na podstawie art. 29 ust 2 prawa o adwokaturze oraz paragrafu 17 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Kosztami – wobec uniewinnienia – w oparciu o treść art. 623 pkt kpk w punkcie IV obciążono Skarb Państwa.